

ere Genstand for offentlig Behandling, skyldes Smitte ved Mælk, tilført fra den paagældende Ejendom. 6) Fra Loven af 11. Maj 1897 om Lungetuberkulose (hvilken Lov i øvrigt er bortfalden) er optaget to Bestemmelser: at Sundhedskommissionen kan paabyde Desinfektion af Sengklæder og Gangklæder, naar den paagældende Patient er død af Lungetuberkulose, og at den Læge, der har haft vedkommende under Behandling (o: paa Dødsfaldets Tid), eller, hvis den paagældende ikke har været under Lægebehandling, den Læge, som foretager Ligsynet, snarest mulig skal anmelde Dødsfaldet for den paagældende Kommission, ligesom saadan Pligt i sidstnævnte Tilfælde ogsaa er paalagt Ligsynsmændene, hvis Liget er synet af dem. 7) Med Hensyn til Refusion fra Statskassen er fastsat en for hele Landet fælles Beregning af Udgiften pr. Sygedag, saaledes at denne overalt sættes til 2 Kr. 50 Øre (efter Loven af 1892 var Udgiften udenfor Kjøbenhavn kun sat til 2 Kr.) 8) Bestemmelsen i Loven af 1892 om gratis Udstedelse af Lægeattest om, at vedkommende kan antages ikke at udbrede Smitte, indskrænkes til at gælde Epidemilægen, idet det samtidig fastsættes, at dennes Bistand til Udfærdigelsen kan paakræves.

Bestemmelserne om Lovens Revision om 10 Aar, om Skolebygningers Benyttelse til Epidemilokale og om den ensartede Beregning af Udgiften pr. Sygedag indsattes i Folketinget, der ligeledes ændrede det tidligere Udtryk „overordentlig Sundhedskommission“ til „Epidemikommission“ og indsatte, hvor de forskellige Sygdomme nævnes, den danske Benævnelse i Parentes. Et Ændringsforslag af 3 Medlemmer af Udvalget (Jungersen, Piper og Sandbæk) om, at den ovenfor under Nr. 5 nævnte nye Bestemmelse om Mælk skulde udgaa, forkastedes med 53 St. mod 17. Et Forslag af et andet Mindretal (Harald Jensen) om at optage Tuberkulose blandt de Sygdomme, der have Adgang til vederlagsfri Behandling, forkastedes med 55 St. mod 11. — Folketingets Udvalgs Betænkning er ledsaget af Oplysninger, indhentede hos Ministeriet, om den økonomiske Virkning af Loven af 1892.

37. Lov om Vidneførsel for Arbejds-Voldgiftsretter. (Justitsministeren.) [A. Sp. 3625. — C. Sp. 387. 1053.]